ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*

The Economic Development Strategies of Sekong Province, Lao People's Democratic Republic

[1]สากอน พอนปะเสิด, มาลี ไชยเสนา และ นิศานาจ โสภาพล
[1]Sakon Phonepaseut, Malee Chaisena and Nisanart Sophapol
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani Ratjabhat University, Thailand.
[1]Corresponding Author's Email: sakon.pG64@ubru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาสภาพการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) พัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 3) เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กลุ่มเป้าหมาย ระยะที่ 1 คือ ผู้บริหารบุคลากรในแขนงการเศรษฐกิจ ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ แขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 70 คน ระยะที่ 2 คือ ผู้เชี่ยวชาญ 12 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 4 คน นักวิชาการ 4 คน ตัวแทนบุคลากร 4 คน ระยะที่ **3** คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง คือด้านสภาพแวดล้อมภายใน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม แนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรเพื่อยังชีพสู่อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแขวงเซกอง ให้กายเป็นแขวงแห่งการค้าการ และการลงทุน (The Province of FDI) ยุทธศาสตร์ที่3 การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายใน และการส่งออก ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาแขวงเซกองจากแของที่เป็น land lock สู่ แขวง land link ยุทธศาสตร์ที่ 6 การคุ้มครองงบประมาณมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลและยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดูล และลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติ ผลการประเมินยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จากผู้เชี่ยวชาญมีความเป็นไปได้ในระดับมาก มีความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ยุทธศาสตร์

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์การพัฒนา; การพัฒนาเศรษฐกิจ; แขวงเซกอง; สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

*Received June 15, 2023; Revised July 12, 2023; Accepted July 21, 2023

Abstract

The research article consisted of the following objectives: 1) to investigate the economic development conditions of Sekong Province in Lao PDR; 2) to develop the economic development strategies of Sekong Province in Lao PDR; and 3) to evaluate the economic development strategies conditions of Sekong Province in Lao PDR. The target group was divided into three phases, which included: 1) 70 administrative officials from the economic department who were involved in the formulation of economic policies for Sekong Province in Lao PDR; 2) 12 experts, including 4 administrative officials, 4 scholars, and 4 staff representatives; and 3) 20 experts for the evaluation of economic development strategies of Sekong Province in Lao PDR. The instruments used for the study were a questionnaire, an interview form, and a focus group discussion form. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

From the study, the following results were found: the aspect of economic development conditions with the highest level of mean was internal environment, while the aspect with the lowest level of mean was the operation results according to the Economic and Social Development Plan. There are 7 strategies economic development for Sekong Province in Lao PDR: 1) Developing subsistence agriculture into an export industry; 2) Developing Sekong Province into a province of foreign direct investment (FDI); 3) Promoting industrial processing into goods for domestic consumption and export; 4) Promoting Sekong Province as "tourism for all" province; 5) Transforming Sekong Province from a "land lock" to a "lank link"; 6) Budget protection, with an emphasis on efficiency and effectiveness; and 7) Maintaining a balanced environment and reducing the risk of natural disasters. From evaluting the economic development strategies conditions of Sekong Province in Lao PDR by experts, the strategies are of feasibility, propriety, and utility at the highest level.

Keywords: Development Strategies; Economic Development; Sekong Province; Lao People's Democratic Republic

บทนำ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยนำเอาการพัฒนาเศรษฐกิจไปควบคู่กับการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งในปี ค.ศ. 2020 การพัฒนาประเทศจะต้องบรรลุเงื่อนไขให้หลุดพ้นออกจากความด้อยพัฒนา และในปี ค.ศ. 2025 ต้องหลุดพ้นจากสถานภาพด้อยพัฒนาและก่อให้เกิดความยั่งยืน สร้างพื้นฐานเป็นอุตสาหกรรมและทันสมัยก้าวไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาที่มีรายรับปานกลางถึงสูงและในปี ค.ศ.2030 ยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น มีความมั่นคงและเสถียรภาพทางด้านการเมือง ประชาชนมีความสามัคคีประเทศชาติเกิดความเข้มแข็ง สังคมมีความยุติธรรมและมีความเจริญก้าวหน้า (Ministry of Planning and Investment, 2016) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแขวงเชกอง ฉบับที่ 9 (2021-2025) ได้แก่ 1) เศรษฐกิจแขวงเชกอง เติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้วยคุณภาพที่มั่นคงและยั่งยืน 2) ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพที่สูงขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการ

ของการพัฒนาความสามารถในการวิจัยและประยุกต์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตและบริการ 3) ความเป็นอยู่ของประชาชนด้านวัตถุและจิตใจ ได้รับการยกระดับให้ค่อยๆดีขึ้น 4) รักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่างๆ 5) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง ใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เข้าร่วมในกระบวนการร่วมมือและเชื่อมโยงระดับภูมิภาคและสากน 6) การบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ปราศจากความเลื่อมล้ำ สังคมมีความยุติธรรม คุ้มครองด้วยหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด (Department of Planning and Investment of Sekong Province, 2021)

การพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ และบรรดาแขวงนั้น ยังพบ ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาเศรษฐกิจ อีกหลายปัจจัย เช่น 1) การพัฒนาเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับศักยภาพที่เอื้ออำนวยเห็นว่าขยายตัวช้า การผลิตสินค้ายังไม่เข้มแข็ง การพัฒนาเศรษฐกิจ วัฒนธรรม - สังคมไม่สมดุลกับศักยภาพที่แท้จริง การผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปไม่ได้คุณภาพและไม่ตอบสนองกับความต้องการที่แท้จริงของตลาด 2) แม้ว่าเศรษฐกิจหรือ GDP จะเติบโตเฉลี่ย 7.7% และ GDP เฉลี่ยต่อหัวอยู่ที่ 1,728 USD/คน/ปี แต่ในความเป็นจริง รายได้ดังกล่าวยังไม่ใช่รายได้ที่แท้จริงของประชาชน 3) การดึงดูดการลงทุนภาคเอกชนภายในและต่างประเทศยังไม่ดีเท่าที่ควร ส่วนมากเป็นนายหน้าซึ่งไม่ใช่นักลงทุนที่แท้จริง 4) การคุ้มครองการลงทุนภาครัฐยังไม่ดีเท่าที่ควร ยังไม่ทันปฏิบัติได้ตามกฎหมายการลงทุนภาครัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 5) การคุ้มครองราคาอาหารและสินค้าอุปโภคบริโภคอื่นๆ ยังไม่สามารถทำได้ดี การผลิตสินค้าบางประเภทยังมีข้อจำกัด การสำรวจตลาดยังทำได้ไม่ดี โดยทั่วไป การเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตทางการเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมการแปรรูปยังไม่คืบหน้า 6) ความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตในท้องถิ่นยังต่ำ ขนาดของการผลิตมวลรวมยังมีขนาดเล็ก การจัดหาปัจจัยการผลิตยังไม่เข้มแข็ง และ 7) สินเชื่อไม่ได้มาตรฐานการอนุมัติไม่ตรงเป้าหมาย ซึ่งอาจทำให้กลายเป็นหนี้เสีย (NPL) (Ministry of Planning and Investment, 2021) ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศต้องอาศัยการพัฒนาเศรษฐกิจไปควบคู่กับการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สำหรับแขวงเชกองนั้น ได้ยึดเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2021-2025) และแผนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ 10 ปี (2016-2025) และวิสัยทัศน์ของการพัฒนา 2030 เพื่อกำหนดทิศทางพื้นฐานสำหรับการสร้างจุดเปลี่ยนใหม่ในการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องตั้งแต่ระดับประเทศ โดยได้กำหนดเป้าหมายทั้ง 6 เป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแขวงเชกอง ฉบับที่ 9 (2021-2025) ได้แก่ 1) เศรษฐกิจแขวงเชกอง เติบโตอย่างต่อเนื่อง ด้วยคุณภาพที่มั่นคงและยั่งยืน 2) ทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพที่สูงขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของการพัฒนาความสามารถในการวิจัยและประยุกต์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการผลิตและบริการ 3) ความเป็นอยู่ของประชาชนด้านวัตถุและจิตใจ ได้รับการยกระดับให้ค่อยๆ ดีขึ้น 4) รักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่างๆ 5) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เข้มแข็ง ใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เข้าร่วมในกระบวนการร่วมมือและเชื่อมโยงระดับ ภูมิภาคและสากล 6) การบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ปราศจากความเลื่อมล้ำ สังคมมีความยุติธรรม คุ้มครองด้วยหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด (Department of Planning and Investment of Sekong Province, 2021)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัย ในฐานะนักพัฒนาและทำงานในองค์กรพัฒนา เห็นว่าการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยกระดับ โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายในเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการตามเป้าหมายระดับชาติทั้ง 6 เป้าหมาย ให้สามารถขับเคลื่อนเป้าหมายและแผนงานสำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้นั้น

จึงจำเป็นจะต้องมีแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจแขวงเซกองโดยระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคธุรกิจ ผลจากการสร้างยุทธศาสตร์ที่สามารถใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของแขวงเซกอง ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง สามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้แขวงเซกอง เกิดความเจริญก้าวหน้าและมีการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาลได้อย่างยั่งยืน อันจะส่งผลดีทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงและของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อหาเอกสารแนวคิดทฤษฎี (Documentary Study) โดยการศึกษา

การศึกษาและการทบทวนเอกสาร หลักแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการข้อมูล จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการการลงทุนประตูเดียวเบ็ดเสร็จ (One stop service) ทั้งในและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Groups Discussion)

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้บริหารบุคลากรในแขนงการเศรษฐกิจ ที่มีส่วนในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ แขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 70 คน กลุ่มเป้าหมาย การสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้เชี่ยวชาญ 12 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 4 คน นักวิชาการ 4 คน ตัวแทนบุคลากร 4 คน และการประเมินรูปแบบยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดย ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 20 คน

คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 20 คน

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา 1) แบบสอบถาม ใช้ศึกษาสภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและ 3) แบบประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวศึกษาความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของยุทธศาสตร์ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การเก็บรวบบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามประเภทของข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ ความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของยุทธศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 สภาพการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากการตอบแบบสอบถาม พบว่าสภาพการความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำนวน **3** ด้านจำแนกเป็นรายด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.91) เมื่อพิจารณาในรายด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน ($\overline{X}$ =4.97) รองลงมาคือด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ($\overline{X}$ =4.89) และ ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ($\overline{X}$ =4.88) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำนวน 3 ด้าน

ด้าน	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก	4.89	0.31	มากที่สุด
2. ด้านสภาพแวดล้อมภายใน	4.97	0.14	มากที่สุด
3. ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม	4.88	0.21	มากที่สุด

สภาพความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน **3** ด้าน คือ 1) ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย 1.1) กฎหมาย 1.2) การเมือง 1.3) สังคมและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม 1.4) สถานการณ์ปัจจุบัน 2) ด้านสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย 2.1) ผู้บริหารของแขวงมีความเข้าใจและมีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ 2.2) ทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง 2.3) การเพิ่มรายได้ให้แก่ประชากรภายในแขวงเซกอง 2.4) การเพิ่มขึ้นของผลผลิตภายในแขวงเซกอง 2.5) การขยายตัวของสินค้าและบริการภายในแขวงเซกอง 3) ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ประกอบด้วย3.1) การพัฒนาเศรษฐกิจเมื่อเปรียบเทียบกับศักยภาพของแขวงเซกอง 3.2) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของแขวงเซกอง 3.3) การดึงดูดการลงทุน (FDI**)** สามารถดำเนินการในระดับใดเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง 3.4) การคุ้มครองการลงทุนของรัฐเมื่อเทียบกับกฎหมาย 3.5) การคุ้มครองราคาอาหารและราคาสินค้าทั่วไป 3.6) การเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตทางการเกษตรเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมแปรรูป 3.7) ความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตพายในต่อกับตลาดภายนอก 3.8) การอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินถูกวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว พบว่าประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ 14 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรเพื่อยังชีพ สู่อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก กลยุทธ์ที่1 สร้างแนวทางการสนับสนุนทางการเกษตร กลยุทธ์ที่ 2 ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มยอดการผลิตทางการเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแขวงเซกอง ให้เป็นแขวงแห่งการค้า และการลงทุน (The Province of FDI) กลยุทธ์ที่ 1 กลไกคุ้มครองการค้า กลยุทธ์ที่ 2 คุ้มครองการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายใน

และการส่งออก กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเงื่อนไขเพื่อผลักดันการผลิตเป็นสินค้า กลยุทธ์ที่ 2 ผลิตสินค้ามุ้งเน้นตามความต้องการของตลาด ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจรกลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ กลยุทธ์ที่ 2 อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาแขวงเซกองจากแขวงที่เป็น land lock สู่ แขวง land link กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมหลัก กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาด่านพรมแดนสากลดากตะออก ให้เป็นศูนย์กลางการค้า และ Logistics ยุทธศาสตร์ที่ 6 การคุ้มครองงบประมาณมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลยุทธ์ที่ 1 ป้องกันการสูญเสียของรายรับงบประมาณ มีการติดตามตรวจสอบการใช้งบประมาณให้เกิดความคุ้มค่า กลยุทธ์ที่ 2 ลดลายจ่ายงบประมาณ ยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดูล และลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติกลยุทธ์ที่1 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการและป้องกันสาธารณภัยทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์ที่ 3 ประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า การประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยรวม การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.62) และมีความเป็นไปได้ระดับมาก ($\overline{X}$= 4.35) และมีความเป็นประโยชน์ ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.73) **ยุทธศาสตร์ที่1** การพัฒนาเกษตรเพื่อยังชีพ สู่อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.64) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.58) อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านความเป็นประโยชน์ ($\overline{X}$= 4.58) อยู่ในระดับมากที่สุด **ยุทธศาสตร์ที่ 2** การพัฒนาแขวงเซกอง ให้กายเป็นแขวงแห่งการค้าการ และการลงทุน (The Province of FDI) ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.78) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.31) อยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประ โยชน์ ($\overline{X}$= 4.56) อยู่ในระดับมากที่สุด **ยุทธศาสตร์ที่ 3** ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายใน และการส่งออก ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.60) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.14) อยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประ โยชน์ ($\overline{X}$= 4.75) อยู่ในระดับมากที่สุด **ยุทธศาสตร์ที่ 4** ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.77) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.48) อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประ โยชน์ ($\overline{X}$= 4.83) อยู่ในระดับมากที่สุด **ยุทธศาสตร์ที่ 5** ยุทธศาสตร์การพัฒนาแขวงเซกองจากแของที่เป็น land lock สู่ แขวง land link ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.16) อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.26) อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประโยชน์ ($\overline{X}$= 4.80) อยู่ในระดับมากที่สุด**ยุทธศาสตร์ที่ 6** ยุทธศาสตร์การคุ้มครองงบประมาณมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านความเหมาะสม $\overline{X}$= 4.44) อยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นไปได้ ($\overline{X}$= 4.40) อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประ โยชน์ $\overline{X}$= 4.88) อยู่ในระดับมากที่สุด **ยุทธศาสตร์ที่ 7** ยุทธศาสตร์การรักษาสิ่งแวดล้อให้มีความสมดูล และลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติ ด้านความเหมาะสม ($\overline{X}$= 4.55) อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ $\overline{X}$= 4.33) อยู่ในระดับมากและด้านความเป็นประโยชน์ ($\overline{X}$= 4.82) อยู่ในระดับมากที่สุด ดังตารางที่ **2**

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวโดยรวม

ยุทธศาสตร์	ระดับความคิดเห็น								
	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรเพื่อยังชีพ สู่อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก	4.64	0.67	มากที่สุด	4.58	0.45	มากที่สุด	4.58	0.70	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแขวงเซกอง ให้กายเป็นแขวงแห่งการค้าการ และการลงทุน (The Province of FDI)	4.78	0.54	มากที่สุด	4.31	0.67	มาก	4.56	0.52	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายในและการส่งออก	4.60	0.64	มากที่สุด	4.14	0.52	มาก	4.75	0.74	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร	4.77	0.53	มากที่สุด	4.48	0.43	มาก	4.83	0.72	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาแขวงเซกองจากแของที่เป็น land lock สู่ แขวง land link	4.16	0.55	มาก	4.26	0.44	มาก	4.80	0.69	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การคุ้มครองงบประมาณมุ่งเน้นประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล	4.44	0.53	มาก	4.43	0.51	มาก	4.88	0.67	มากที่สุด
ยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดูล และลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติ	4.55	0.55	มากที่สุด	4.33	0.34	มาก	4.82	0.66	มากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ค้นพบยุทธศาสตร์การพัฒนาแขวงเซกองให้เป็นแขวงแห่งการค้าและการลงทุน (The Province of FDI) การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังภาพที่ 1

Picture 1: The Development Strategies of Sekong Province to be a Province of Trade and Investment (The Province of FDI)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแขวงเซกองให้เป็นแขวงแห่งการค้าและการลงทุน (The Province of FDI) การพัฒนาแขวงเซกองให้เป็นแขวงแห่งการค้า และการลงทุน (The Province of FDI**)** ด้วยการผลักดันให้นักลงทุนทั้งภายในและนอกประเทศ ผลิตรูปสินค้าการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มประกอบด้วย การผลิตสินค้ามุ่งเน้นตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้า เพื่อการบริโภคภายในและส่งออก พัฒนาด่านพรมแดนสากลเป็นศูนย์กลางการค้าและ logistics ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจรภายใต้ การรักษาสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุลและลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติ พัฒนาแขวงเป็น land lock สู่ land link เพื่อสร้างจุดโดดเด่นทางด้านการคมนาคมขนส่ง ก้าวสู่แขวงแห่งการค้าและการลงทุน (The Province of FDI)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษายุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าความต้องการการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำนวน 3 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านสภาพแวดล้อมภายใน คือผู้บริหารของแขวงมีความเข้าใจและมีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ มีทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกองเพื่อการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชากรภายในแขวงเซกอง เพิ่มขึ้นของผลผลิตภายในแขวงเซกอง ขยายตัวของสินค้าและบริการภายในแขวงเซกอง สอดคล้องกับการศึกษาของ Sangkhasuk, Naklungka, Ekaphon, and Surasawadee (2017) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาช่องทางจัดจำหน่ายสินค้าเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ พบว่าผู้ประกอบการ มีหลากหลายช่องทางการจัดจำหน่าย รองลงมาคือด้าน

สภาพแวดล้อมภายนอก กฎหมาย การเมือง สังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมรวมถึงสถานการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Ratchakot (2009) กล่าวว่า สาเหตุการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิด การเปลี่ยนแปลงที่มีสาเหตุมาจากภายในระบบสังคม การประดิษฐ์คิดค้น (Invention) สังคมประดิษฐ์คิดค้นเทคนิควิธีการใหม่ๆ หรือเป็นการสร้างสิ่งใหม่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกบการเปลี่ยนแปลง การประดิษฐ์จำแนกได้ 2 ประการ คือ การประดิษฐ์คิดค้นทางวัตถุ ได้แก่ รถยนต์ โทรทัศน์ เครื่องบิน เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และการประดิษฐ์คิดค้นทางสังคม ได้แก่ การคิดสร้างกฎหมายใหม่ๆ ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือธรรมเนียมใหม่ๆ ลัทธิศาสนาใหม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลทำให้เกิดการดำเนินชีวิตในสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไป ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจเมื่อเปรียบเทียบกับศักยภาพของแขวงเซกอง อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของแขวงเซกอง การดึงดูดการลงทุน (FDI) สามารถดำเนินการในระดับใด เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง การคุ้มครองการลงทุนของรัฐเมื่อเทียบกับกฎหมาย การคุ้มครองราคาอาหารและราคาสินค้าทั่วไป การเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตทางการเกษตรเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมแปรรูป ความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตพายในต่อกับตลาดภายนอก การอนุมัติสินเชื่อของสถาบันการเงินถูกวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonyapongchai (2019) ได้ศึกษาเรื่อง การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยพิจารณาด้านการลงทุนภาคเอกชน ผล การศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการนำเข้า (M) จะส่งผลกระทบในทิศทางเดียวกันกับการ ลงทุนภาคเอกชน

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 7 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเกษตรเพื่อยังชีพสู่อุตสาหกรรมเพื่อส่งออก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Maneechot, and Athinuwat (2019) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความความสำเร็จของเกษตรอินทรีย์ในชุมชนเกษตรกรรายย่อย จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่งที่จะสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ของเกษตรกรได้ก็ คือภาครัฐควรสนับสนุนด้านเงินทุนในการทำการเกษตรอินทรีย์ให้กับเกษตรกรที่สนใจ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแขวงเซกอง ให้เป็นแขวงแห่งการค้า และการลงทุน (The Province of FDI) สอดคล้องกับงานวิจัย Basile (2001) ; Cassiman, and Golovko (2011) ; Girma, Görg, and Hanley (2008) ; Guan, and Ma (2003) ได้กำหนดขอบเขตของความสามารถของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดังนี้ 1) ความสามารถของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้เป็นที่พึงพอใจของตลาด 2) ความสามารถการประยุกต์ใช้ที่เหมาะสมของเทคโนโลยีการผลิตสินค้าใหม่ 3) ความสามารถของการพัฒนาและการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ใหม่และเทคโนโลยีการผลิตในการสร้างความพึงพอใจในอนาคต และ 4) ความสามารถของการตอบสนองต่อสิ่งที่ไม่คาดคิดที่เกิดจากคู่แข่งขัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Zhu, and Huang (2010) ; Tung (2010) กล่าวว่า จากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบัน ที่มีการแข่งขันสูงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้บริษัทต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีตลอดจนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใหม่ๆ ในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ยั่งยืน โดยมีปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จคือ นวัตกรรมที่จะสามารถสร้างความยืดหยุ่นให้กับบริษัทในการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสม ผ่านการพัฒนาสินค้าบริการ และกระบวนการใหม่ๆ ทำให้ธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่นั้นได้อย่างคุ้มค่ามากยิ่งขึ้นและส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตลดลง ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปเป็นสินค้าเพื่อการบริโภคภายใน และการส่งออก สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Kotler (1997) แนวทางในการวิเคราะห์จากตัวแปรกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategy) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product Strategy) โดยธุรกิจ 2. กลยุทธ์ด้านราคา (Price Strategy) 3.กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย (Place Strategy) 4. กลยุทธ์

ด้านส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategy) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sathongpang, Si-niang, Khammanee, and Thang-ngern (2018) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเกษตรอินทรีย์ในชุมชนเกษตรรายย่อย จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การรับรองมาตรฐาน สินค้าเกษตรจะเป็นตัวชี้วัดที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อสินค้า ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hatthakam et al. (2017) ศึกษาเรื่องการพัฒนาองค์ประกอบและตัวชี้วัด ความสุขมวลรวมของการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ก่อให้เกิดผลกระทบทางบวกของชุมชน ดังนี้ 1) เป็น ส่วนสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยชุมชน ความอยู่รอดของชุมชนขึ้นอยู่กับฐานทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชน 2) มีส่วนสนับสนุนการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ บอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชนจะทำให้ชุมชนสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคม โดยที่ยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมและประยุกต์ให้สอดคล้องกับยุคสมัย มีการสืบทอดสู่คนรุ่นหลังได้อย่างต่อเนื่อง 3) มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาคนความภาคภูมิใจในความเป็นท้องถิ่นหรือชาติพันธุ์ ความร่วมมือและความสามัคคีของคนในชุมชน 4) การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนและคุณภาพชีวิตคนท้องถิ่น การท่องเที่ยวเป็นการดึงคนจากภายนอกมาเรียนรู้ชุมชนยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาแขวงเซกองจากแขวงที่เป็น land lock สู่แขวง land link สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Sunantha, and Dachparot (2018) ได้การศึกษาศักยภาพการค้าและการขนส่งชายแดนด้านจังหวัดอุบลราชธานี ต่อการเปิดประเทศเข้าสู่ AEC พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ มีศักยภาพที่จะเติบโตได้ในอนาคต ข้อเสนอแนะจากการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านระบบการคมนาคมขนส่ง พบว่า จังหวัดอุบลราชธานีควรปรับปรุงด้านคมนาคมขนส่ง ได้แก่ สนามบิน ระบบราง และถนนให้สามารถรองรับด้านการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารมากขึ้น 2) การส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดอุบลราชธานีได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตร เช่นโรงงานผลิตกาแฟ โรงงานแปรรูปข้าว ศูนย์เปลี่ยนถ่ายยานพาหนะ ศูนย์จัดเก็บและกระจายสินค้า โดยใช้ความได้เปรียบการเป็นเมืองเชื่อมโยงกับเมืองที่สำคัญ ทั้งด้านสินค้าและการท่องเที่ยว 3) การส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเชื่อมโยงสินค้าและการท่องเที่ยว เจรจาความร่วมมือด้านการเป็นเมืองท่องเที่ยว 4 ประเทศ 5 เมือง ได้แก่ อุบลราชธานี ไทย ปากเซ สปป.ลาว โฮจิมินห์ เวียดนามพนมเปญ และเสียมราฐ กัมพูชา ให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกันยุทธศาสตร์ที่ 6 การคุ้มครองงบประมาณมุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัย Thalerngpol (2015) ได้ศึกษา การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ผลสรุปเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ 5 ยุทธศาสตร์ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาวะผู้นำเหนือผู้นำ ประกอบด้วย แผนและกลยุทธ์ ที่ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ภาวะผู้นำเหนือผู้นำ เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และเทคโนโลยีการสื่อสาร (ICT) ยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุล และลดความเสี่ยงภัยทางธรรมชาติสอดคล้องกับงานวิจัย Upali, Thian-am, and Sana (2014) ได้ศึกษาบทบาทการบริหารจัดการภัยพิบัติของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอเขาคิชกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อม และการเตรียมพร้อมต่อการรับมือกับการ บริหารจัดการภัยพิบัติ เนื่องจากขาดแคลน ทรัพยากรพื้นฐานที่มีความจำเป็นในการสร้าง ความพร้อมให้กับชุมชน เช่น งบประมาณบุคลากร เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และเครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็น ถึงแม้ว่าจะมีการจัดทำแผน รองรับการบริหารจัดการภัยพิบัติแต่ไม่เคยจัดการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการรับมือกับภัยพิบัติ และให้ ความสำคัญกับปัญหาที่จำเป็นเร่งด่วนอื่นๆ มากกว่าปัญหาภัยพิบัติ รวมทั้งไม่สามารถควบคุม บังคับบัญชาอาสาสมัครปูองกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ได้

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกองสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความเป็นไปได้ในระดับมาก มีความเหมาะสมและความเป็น

ประโยชน์ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ยุทธศาสตร์ เนื่องจากรูปแบบมากจากการสังเคราะห์ข้อมูลในเชิง ปริมาณและคุณภาพร่วมกับแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกประเทศ จากนั้นได้นำรูปแบบที่ได้ไปพัฒนาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้รูปแบบที่ได้มีความสมบูรณ์เหมาะสมในเชิงทฤษฎีและมีความครอบคลุมการปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phomaphakdy (2021) ได้ศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์วิทยาลัยการเงินภาคใต้ แขวงจำปาสักสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์วิทยาลัยการเงินภาคใต้แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่1 ส่งเสริมด้านการอบรม ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาตนเอง ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอาชีพ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กร และผลการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์วิทยาลัยการเงินภาคใต้ แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ยุทธศาสตร์

สรุป

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า สภาพความต้องการพัฒนาเศรษฐกิจ ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ ด้านสภาพแวดล้อมภายใน การเพิ่มรายได้ให้แก่ประชากรภายในแขวงเซกอง ขยายการขยายตัวของสินค้าและบริการภายในแขวงเซกอผู้บริหารของแขวงมีความเข้าใจและมีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านผลจากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคม การดึงดูดการลงทุน (FDI) สามารถดำเนินการในระดับใดเพื่อส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกองการเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตทางการเกษตรเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมแปรรูป ส่วนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น ประกอบด้วย 7 ยุทธศาสตร์ 14 กลยุทธ์ 42 มาตรการและการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความเป็นไปได้ในระดับมากมีความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 นำยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจากการวิจัยเสอนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทาง ปรับใช้เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา เศรษฐกิจในหน่วยงาน

1.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ ในหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ของแขวงเซกอง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

References

Basile, R. (2001). Export Behaviour of Italian Manufacturing Firms Over the Nineties: The Role of Innovation. *Research Policy,* 30(8), 1185-1201.

Boonyapongchai, S. (2019). The Study of Thailand's Economic Growth by Private Investment. *Academic Journal Bangkokthonburi University*, 8(1), 209-219.

Bulakul, C. (2013). *Understand the Way of "Green Agriculture" Through Tourism at Farm Chokchai. Journal of Business, Innovation and Sustainability,* 8(1), 14-16.

Charoenpananyaying, S., & Dachparot, T. (2018). *The potential of Ubon Ratchathani Province Border Trade and Transport to Tune the Country into AEC*. Retrieved May 3, 2023, from http://www.cuti.chula.ac.th/wp-content/uploads/2020/07/ubol.pdf

Duangyam, T. (2012). *The Process of Strengthening the Pong Nam Ron Farmers Group that Received the National Outstanding Farmer Award in 2019, Fang District, Chiang Mai Province*. (Master's Thesis). Chiang Mai University. Chiang Mai.

Hatthakam, R. et al. (2012). Gross Happiness Components and Indicators Development of Community Based Tourism Management. *Interdisciplinary Management Journal*, 1(1), 99-108.

Kotler, P. (1997). *Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation and Control*. (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Kulavijit, B. (2017). Personal Media and Agriculture 4.0 Promotion. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(3), 2440-2454.

Maneechoti, S., & Athinuwat, D. (2019). Success Impacts on Organic Farming in Small Farmer Community in Nakhon Sawan Province. *Thai Journal of Science and Technology,* 8(6), 596-608.

Ministry of Planning and Investment. (2021). *According to the 9th National Economic and Social Development Plan. (2021-2025).* Bangkok: Lao People's Democratic Republic: Planning and Investment Department.

Ratchakot, K. (2009). *Politics and Governance of Thailand*. Bangkok: Saha Thammik.

Sangkhasuk, R., Naklungka, K., Ekaphon, W., & Surasawadee, W. (2017). *Development of E-commerce Channel among Community Enterprises Network*. *Phranakhon Rajabhat Research Journal (Humanities and Social Sciences),* 12(1), 38-49.

Srathongpang, P., Si-niang, P., Khammanee, K., & Thang-ngern, J. (2018). Consumer Behavior in Buying Organic Products in Sukjai Market, Sampran District, Nakhon Pathom Province. *Journal of Science and Technology, Ubon Ratchathani University*, 20(2), 185-192.

Thalerngpol, R. (2014) *The Strategic Development in Human Resource Management of the State Railway of Thailand*. (Master's Thesis) Silpakorn University. Bangkok.

Thitiphattra, K., & Kunphoommarl, M. (2010). *Public Participation in Community Based Disaster Management Case Study: Tambon Chompoo, Amphur Muang, Phitsanulok Province.* Retrieved April 6, 2023, from http://www.social.nu.ac.th/th/IS2553.php

Zhou, K. Z., & Li, C. B. (2010) . How Strategic Orientations Influence the Building of Dynamic Capability in Emerging Economies. *Journal of Business Research,* 63, 224-231.